

**We
are Set
and ready for
the future**

Van start-up naar scale-up

De ontwikkeling van sterke supply chain teams door een scale-up mindset

"We gaan voor 100 miljoen happy sleepers"

In gesprek met Wouter Kooyman van Guldener CFO van Somnox

Pieter Pot schaalt supply chain op

Interview met Sjoerd van Bekhoven

De plek én de handvatten om het verschil te maken

De trainees van Set supply chain professionals (Set) krijgen naast werkervaring intensieve trainingen. **Cindy Bucher**, van United Talent, en **Theo de Rouw**, van Aeffort, zijn de trainers. Theo reikt de talenten vooral handvatten voor persoonlijke ontwikkeling aan. Als een soort wandelende bibliotheek weet hij aan elke situatie een frase van een auteur te koppelen. Cindy zoekt met de talenten vooral de verdieping op. Ze daagt de talenten uit te onderzoeken wat hen drijft, vanuit welke waarden zij leven en wat hun unieke stijl is om te verbinden en impact te maken.

Theo: Cindy, vertel eens hoe ben jij zo gevaren?

Cindy: Als ik mezelf voorstel in een training dan denk ik altijd welke ervaring van mijn leven waardevol zou kunnen zijn in dit gesprek voor de mensen met wie ik nu spreek. Waarom zou degene die tegenover mij zit iets van mij aannemen? Niet omdat ik een papertje heb gehaald (ze studeerde arbeids- en organisatiepsychologie, red.), daar maak ik geen impact mee. Het zit meer in wie ik ben en wat ik heb meegemaakt; dat ik (ook) voor hete vuren heb gestaan en in de shit heb gezeten. Dat ik ervoor heb gekozen niet te breken of te verharden, maar krachtiger te worden en over het leven te leren, dat geeft perspectief.

Voor nu dit stukje uit mijn verhaal. Daarvoor ga ik twaalf jaar terug. Voor de buitenwereld had ik alles op een rij. Ik was getrouwd, had een mooi groot huis, geen kinderen, maar wel twee honden, twee mooie auto's voor de deur en ik werkte tachtig uur per week. Mijn man ook. We waren flink ambitieus. Rond mijn dertigste kwam er twijfel. Over wie ik was en wat ik allemaal aan het doen was. Terugkijkend ben ik eigenlijk vanuit de schoolbanken gaan werken en heb ik altijd gedaan zoals ik dacht dat het hoorde en wat van mij verwacht werd. Maar het voelde leeg. Dat was het moment van mijn eerste soul searching. Die leidde tot een aantal rigoureuze keuzes: een scheiding, ik zegde mijn baan op en deed al mijn

spullen weg. Ik ging op zoek naar wie ik was zonder de spullen en rollen, waar ik mijn identiteit aan ontleende.

Theo: Je had heel veel spullen verzameld om je identiteit aan te ontlenen? Dat doen we allemaal wel een beetje.

Cindy: Ja, en ik dacht dat ik op de rijstvelden in Thailand mijn 'zelf onderzoek' zou doen, maar dat werd aardappels rooien in het Oosten van het land. Het bleek veel lastiger om ons huis te verkopen, dat was een realiteit die wel binnenkwam. Ik ging anderhalf jaar zonder huis, zonder spullen, logeren bij anderen in Nederland. Een heel andere vorm, maar ik beleefde wel wat ik wilde, namelijk hoe andere mensen leven. Daarvoor hoef je niet ver weg te gaan, hier in eigen land zijn er ook al heel grote verschillen.

Theo: Dat had jij ook? Mensen kennen de eigen omgeving niet, maar ze moeten per se ver weg. Dat heeft me ook altijd verbaasd. Door corona heb ik plekken gezien die ik nog nooit gezien had. Je vertraagt als je gaat fietsen of wandelen. Onderweg kom je mensen tegen, houd je mensen aan. Over die ontmoetingen zou je elke dag een boek kunnen schrijven.

Theo: In feite is het hebben en zijn. Een filosofisch vraagstuk misschien: moet ik veel status hebben, veel decorum, veel spullen, of mag ik gewoon zijn als mens?

Cindy: Dat was dus eigenlijk mijn vraag. Ben ik oké bij mensen als ik niet 'de vrouw van' ben, deze baan heb, zoveel verdien en daar woon? Wat vind ik eigenlijk belangrijk in het leven? Wie wil ik eigenlijk zijn?

Theo: Je ontdekte dus dat jouw leven niet meer bracht wat je nodig had. Dat was dan een waardevolle en mooie reis.

Cindy: Achteraf, ja! Maar op dat moment was ik ook 'lost'. Ik vond mijn weg en werkte zeven jaar met

particulieren. Met hen deed ik mooie dingen, maar ik miste de impact die je bij bedrijven kan maken. Ik was vooral uit het bedrijfsleven gegaan vanwege een onwijs groot vooroordeel. Toentertijd vond ik dat het allemaal zo kort en hap snap was als we trainingen deden. Als puntje bij paaltje kwam en er moest bezuinigd worden, dan werd er als eerste bezuinigd op ontwikkeling. Het bedrijfsleven was vooral prestatiedrang, in mijn gedachten. Met dat oordeel zou echter niemand iets

van mij aannemen. Om werkelijk een verschil te maken, had ik dat oordeel en mijn gelijk erover los te laten.

Theo: Je gedachten! Byron Katie schreef er een boek over (The Work, een boek over een manier om de gedachten die al het lijden in de wereld veroorzaken, ▶

**Twee
trainers met
elk een eigen
werkwijze en een eigen
verhaal. Ze ontmoeten
elkaar voor het eerst
en interviewen
elkaar voor dit
magazine.**

Trainingen

Onze trainees volgen zowel trainingen met elkaar als individueel. Er zijn drie standaardtrainingen die iedereen doet. In het eerste jaar is dit de training **Persoonlijke Effectiviteit**, ontwikkeld met Theo. In het tweede jaar de **Persoonlijke Impact Training**, verzorgd door Cindy. En in het derde jaar de training **Project Management**. Waar mogelijk wordt de groep deelnemers aangevuld met supply chain professionals die we eerder hebben geplaatst. Doordat alle deelnemers in de supply chain werken is het leereffect groter, er wordt veel van elkaar geleerd, zowel qua soft skills als vakinhoudelijk. Dit is van meerwaarde voor onze klanten.

Meer weten over onze trainingen?
Mail evie@setsupplychain.com

op te sporen en te onderzoeken, red.) Zij zegt dat elke gedachte die je hebt niet klopt. Daar gaat het om. We moeten niet de wereld proberen te veranderen aan onze gedachten, maar onze gedachten onderzoeken.

Cindy: Dat spreekt me ook aan op jouw website. Dat je je richt op dat wat beïnvloedbaar is en veranderbaar. Mijn ervaring is dat er dan altijd meer kan dan we denken. Zo'n vijf jaar geleden liep ik tegen United Talent aan. Een team met als motto 'inspiring all people to be fully alive'. Aliveness ervaar je op de kruising van support en uitdaging. Ik vind het belangrijk om enerzijds een veilige setting te bieden. Een setting waarin je zegt 'er is niets mis met jou als persoon, als team of als organisatie.' En ik ben er voor

je, ook buiten de training, om dat te doen wat nodig is om jouw doel te bereiken. Anderzijds daagt het traject je uit om voorbij je comfortzone te gaan. Juist buiten de sessies kom je jezelf tegen en gaat je comfortzone er alles doen om je daarin terug te trekken. Ik ben er ook graag op die momenten, om een duurzame doorbraak te creëren.

Cindy: Maar Theo, wat is jouw verhaal?

Theo: Na mijn VWO heb ik eerst een aantal jaar jeugdwerk gedaan. Cultureel werk en veel popfestivals, het was in de tijd van Doe Maar, Frank Boeijen en andere Nederlandstalige muziek. Ik weigerde mijn dienstplicht, maar deed wel vervangende dienst. Daarvoor verhuisde ik naar Hoorn. In die tijd zat ik ook veel in Amerika, Californië. Daar was ik toen ik dat ene telefoontje kreeg. Mijn vader was overleden, een hartaanval. Ik was 25. Een traumatische ervaring; ik had geen afscheid kunnen nemen. Ook voor mijn moeder was het traumatisch. Omdat ik in haar buurt wilde wonen, solliciteerde ik voor een baan in Den Bosch. Een jaar werkte ik nog met verslaafde jongeren. Ik kreeg er alleen last van. Je kan wel een paar mensen helpen, maar er waren er ook van wie ik dacht die vinden het ook wel heel erg makkelijk om slachtoffer te zijn.

Het kostte me teveel energie. Vandaar dat ik op mijn 27ste Arbeids- en Organisationspsychologie ben gaan studeren. Daar zat ik dan, in 1990, in een high class consultancy in Eindhoven, in een villa om bedrijfsadviezen en assessments te geven. Dan kun je je afvragen welke wereld is nou het leukst? Die wereld met verslaafde jongeren was niet leuk, maar ik vond dit ook verschrikkelijk opgeklopt en veel gebakken lucht. Ik kwam in aanraking met een bedrijf dat grote hydraulische installaties

bouwt, Next Roads, heel technisch allemaal. De baas daar vroeg of ik twee dagen in de week wilde komen werken als talent manager. Dat was de aanzet om voor mezelf te beginnen en dat doe ik nu zo'n 25 jaar.

Een paar jaar terug wilde ik eens wat anders gaan doen. Iets anders dan alleen maar op kantoor zitten. Ik ben retraites gaan organiseren. Niet als verdienmodel, want het kost me alleen maar geld en tijd. Maar het gekke is, ik kom elke keer heel blij terug. En de mensen die meegaan, worden mijn beste klanten. Ik kies wat mensen uit van wie ik denk dat ze het even nodig hebben om eruit te gaan. Dan koken we samen, gaan we wandelen, verkennen we de omgeving. Gewoon genieten van de simpele dingen. Een van de mensen die ik meenam, belde me laatst: 'Theo, ik heb eindelijk een opdracht voor je.' Dat was helemaal niet de bedoeling, maar zo gaat dat dan. Het hoeft allemaal niet zo perfect. Ik woon in een oud huis uit 1830. Het scheurt en staat te kraken. De muren zijn zo scheef. Dan zegt mijn zoon van 26, 'dat jij hier in kunt wonen'. Dan zeg ik: 'Ik denk dat jij daar ooit nog wel anders over gaat denken, ik koester die scheuren.'

Cindy: Dat is mooi wat je zegt. Dat vind ik ook belangrijk in mijn trainingen bij Set. Dat de talenten naast de kennis en werkervaring die ze hebben, de waarde van hun levenservaring gaan zien. Het gaat niet alleen om de studies die je doet, maar om wie je bent en het verhaal dat je hebt. Dan kun je impact maken door juist dicht bij jezelf te blijven.

Theo: Ja, dat we - als onderdeel van Set - ze de plek en de handvatten geven om impact te blijven maken in een wereld met veranderende behoeftes.

Theo de Rouw:

“Impact blijven maken in een wereld met veranderende behoeftes”

ready
set,
go!

Een talent
ontwikkelt zich
niet alleen.

Samen ontwikkelen we de supply chain leiders van de toekomst.

Doe ook mee! Neem contact op met Evie Jetten, bel 06 42 48 77 66 of mail evie@setsupplychain.com.

www.setsupplychain.com

 set supply chain
professionals